

INDEX
OBSERVATIONUM.

Observatio.

Pag.

DCCLXXXIV. **U**ltior Effectus Juris Distinctionis inter Ius circa Sacra Collegiale & Majestaticum, quoad indolem Consistoriorum apud Protestantes.

DCCLXXXV. Si Filiae Nobiles ipso Jure pro renunciatis habentur, ad bona Feudalia Stemmatica & Fideicommissio affecta, Testamento quidem vocari nequeunt, bene tamen ad ea, quae ex iisdem vel aliunde pleno jure a possessoribus acquisita.

DCCLXXXVI. Dos ergo, quam Filiae Nobiles renunciare solent, probe distinguenda est a portione hereditaria, qua ipsi ob exclusionem a bonis feudalibus Stemmaticis & Fideicommissio affectis relicta.

DCCLXXXVII. Animus hereditatem adeundi & sibi habendi re ipsa, & vel circa res particulares hereditarias declaratus, ad appreben-dendam possessionem hereditatis totius sufficit, nec requiritur Instrumentum notariale.

DCCLXXXVIII. In Processu Mandati etiam S. C. non semper paritorie, sed & condemnatorie pro exigentia rei pronunciari potest.

DCCLXXXIX. Renunciatio Filiarum Nobilium erga Dotem vel determinatam portionem hereditariam, per se non includit Renunciationem auf die Neben- oder Bruder-Halle.

ibid.

DCCXC. Filiabus Nobilibus in bonis feudalibus & Stemmaticis, ratione der Abfindungs-Gelder, materna & fraterna hereditatis, jus retentionis in bonis ipsis competit.

50

DCCXCI. Specimen Jurisprudentiae Judaicæ.

51

DCCXCII. De Modo in concipiendis Sententiis Fiscalibus adhibendi formulam Executorialium R. I. N. praescriptam.

57

DCCXCIII. In Causis subditorum contra Magistratus literis informati-rialibus opus non est, si bi gravamina subditorum sponte tellere paratos se sistunt.

58

DCCXCIV. Quodsi Processus Appellationis ea ex ratione denegantur, quod sententia nil definitivi continet, appendix consuetus est Decreti abgeschlagen, jedoch bleiber Supplicantens Principali, wofern er hiernächst in der Haupt-Sach beschwehter wer-den sollte, seinen Recurs an dieses Kaiserl. Cammer-Ges-CRAMERI Obs. Tom. III. (2) richt

Observatio.

richt zu nehmen ohnbenommen, sondern vorbehalten.	Pag.
DCCXCV. Super nullitate professionis Religiosi, quoad effectus Civiles, inter Immediatos supraea Imperii Tribunalia cognoscere possunt.	59
DCCXCVI. Quando Minuta probet contractum perfectum?	60
DCCXCVII. Sub Impensis funebribus comprehenduntur etiam ea, quae pro parandis epulis pro loci consuetudine erogata.	ibid.
DCCXCVIII. Individuitas bæreditatis, concurrentibus diversis Jurisdicitionibus & reis, Causam ad Judicium omnium superius trahit.	64
DCCXCIX. An Remedium ex L. Fin. C. de Edicto D. Hadri. toll. ex testamento nuncupativo institui posse?	65
DCCC. An verba erblich seyn und bleiben sollen, donationem simplicem vel mortis causa denotent?	73
DCCCI. Sepulchra Familiaria, nequidem consensu omnium, qui de familia sunt, alienari, nec quamdiu familia durat, præscribi possunt.	74
DCCCII. Nequidem Privilegia de non appellando Eleitoralia aliter conceduntur, & pro insinuatis in supremis I. Trib. acceptantur, quam casu denegatæ Justitiae excepto.	80
DCCCIII. Si Mandatum de non turbando in possessione vel quasi &c. C. C. emanatum, Mandatum attentatorum revocatorum decerni nequit, sed supplica ad Judicium remittenda, vel annexendo inhibitionem, vel Mandatum per Paritoriam ad illud, ad nova facta extendo.	82
DCCCIV. Mediata immediatorum Tutela curave Cæsarea cessat, si bona pupillorum minorennum in diversis locis sita.	ibid.
DCCCV. Si Pars una Appellationem in Camera imperiali, altera vero in Judicio imperiali Aulico introduxit, hæc vero desistit & Jurisdictionem Cameræ prorogat, neesse est, ut formalia in Judicio Imperiali Aul. observata justificet. Quo facto decretum ad Judicium remissorum dandum.	84
DCCCVI. Exemplum illustre Tutela Paetitiæ in specie in Familia Dalbergica junctis ipsis Paetis Familia.	86
DCCCVII. Officiale ab Officio & salario removere, ac dein demum de iis cognoscere, qua ipsi imputata, idem est, ac processum ab executione inchoare, facitque cessare forum gestæ administrationis; in justissimamque efficit retentionem residui salarii.	88
DCCCVIII. Si causa denunciatorum contra Officiale civiliter tractatur, is ad articulos Inquisitionales respondere adstringi nequit, nec communicationis	119

Observatio

Pag.

catio denunciatorum in scriptis ad Defensionem pro avertenda Inqui-	
sitione ignominiosa, ipsi denegari potest.	123
DCCCIX. Qui in Actu legibus publicis prohibito versatur, possessio vel	
quasi se tueri nequit, nisi Leges Actum absolute non prohibeant.	124
DCCCX. In Collisione Rationum, Sententia Judicis dubia, de iis intelligi	
nequit, quas producens juramento confirmare recusavit.	126
DCCCXI. Juramentum in Forma delata praestandum non est, nisi Forma de-	
lata themati probando conformis sit.	127
DCCCXII. Quatenus a Delegato ad delegantem immediate provocetur?	128
DCCCXIII. Actioni ex L. Fin. C. de Ed. D. H. toll. Exceptio vitii visi-	
bilis non obstat, si sententia iminissoria in rem Judicatam pro-	
lapsa.	129
DCCCXIV. An valeat consequentia von der Marchherrschaft auf die	
Steinbruchs-Gerechtigkeit?	130
DCCCXV. Moratoria Cæsarea de iis debitibus intelligi nequeunt, quæ tempore	
Recessus Imperii de A. 1654. jam contracta.	132
DCCCXVI. De mutatione Mandati C. C. in Mandatum S. C.	135
DCCCXVII. Exceptio litis alibi pendentis cessat, si Creditor solutionem de-	
bitti à Commissione Cæsarea petiti ad Oeconomicum alicujus Civitatis	
in Ordinem redigendum solummodo constituta.	136
DCCCXVIII. Cessat Exceptio Praescriptionis in Casu Epistolarum deben-	
tium, quibus solutionem pollicentur, dilationem rogant, aut pro da-	
ta gratias agunt.	ibid.
DCCCXIX. Exceptio versionis non secutæ cessat, ubi notoria est necessitas mu-	
tuum accipientis.	137
DCCCXX. De vera Significatione Vocum Hege und Laube des Walds,	
omnimodam circa sylvas statuendi disponendive arbitrium inferen-	
tium.	ibid.
DCCCXXI. Casus perverse Interpretationis Cautionis de Judicio fisti & Ju-	
dicatum solvi.	203
DCCCXXII. Magistratus ob præstitum consensum in Oppignorationem bono-	
rum pluribus creditoribus factam, si bona omnibus non sufficiunt, te-	
netur quoque ob solam culpm, salvis tamen Exceptionibus alias con-	
tra Actionem subsidiariam competentibus.	206
DCCCXXIII. Onera Parochialia interdum solis sic dictis Ritterfïzen, nec	
prædiis eo pertinentibus inharent.	208

Observatio.

	Pag.
DCCCXXIV. Quod si Dominus ad officialis sine justa Causa ab officio remoti restitutio[n]em condemnatur, arbitrio tamen illius honesta dimissio simul relinquenda est.	210
DCCCXXV. Non omnis Simulatio & Dissimulatio fraudem præ se fert.	212
DCCCXXVI. 1) Quando Petitorium coram alio Judice intentandum, quam coram quo possessorum est ventilatum? 2) Quando correus in causa correi & Membra universitatis in causa universitatis testes habiles sint?	213
DCCCXXVII. Notorietas in vim probationis allegata, si negatur, ab alle-gante probanda est.	214
DCCCXXVIII. Fructus ex bonis villicorum creditor[i] loco usurarum ex pecunia mutuo data percipiendarum cedi nequeunt.	217
DCCCXXIX. Tutores & Curatores non solum ob male gesta, sed & neglecta tenentur, et si illiterati sint & inviti munus suscep[er]int.	219
DCCCXXX. Casus recentissimus, quo subditi a Domino suo immediate in Camera Imp. conventi.	222
DCCCXXXI. Quando consilium ad furtum committendum, consultori pessimum sit?	ibid.
DCCCXXXII. Si Fidejussor Succedaneus tempus fidejussionis prorogavit, sed absque adiecta determinatione, prius tempus conventum voluisse censiendus est, saltem obligatus manet, quandiu fidejussionem non revo-cavit.	224
DCCCXXXIII. Animus non injuriandi colligitur ex studio defendendi.	227
DCCCXXXIV. Actioni injuriarum non tenetur, qui virginem carnaliter cognovisse coram Pastore Ecclesie & judge confessus.	228
DCCCXXXV. Error ex facto ipso & rei natura elucente, præsumptionibus contrariis locus non est.	230
DCCCXXXVI. In determinatione accidentalium respiciendum ad observan-tiam & ad eam probandam admittendum unius testimonium, si ipsius non interest, uter ex litigatoribus vincat & cum ejus depositione ad-minicula quedam concurranc.	ibid.
DCCCXXXVII. Notabilis casus probationis consanguinitatis per instru-men[t]a.	232
DCCCXXXVIII. Quid obtineat, si infans deliquit, & castigatio publica for-tuna ipsius nociva esse posset?	234
DCCCXXXIX. Tutor si in his, quæ Parentes pupilli neglexerunt, negligens esse perget, excusat[ur].	235

DCCCXL.

O B S E R

Observatio.
DCCCXL. Formula nova in Cam-tuditer decernendi, que currit.

DCCCL. Petita Caudio sufficien-tio, initia insufficienda peti-do aque virius, aqua in depositum, signum.

DCCCLII. Comes à Circitate Im-pensis nequit in supremis li-nari via facti, sed juris pr-

DCCCLIII. Ob solam accepta-cionis, petitum Proscriptio-

DCCCLIV. Ecclesia Romana n-

catione.

DCCCLV. De Rebus ecclesiasticis.

D.H. i. competit ante fid-

pri autoritate inservient.

DCCCLVI. De morti legione, su-fuliatione col. resuscitatione.

DCCCLVII. Regulus fons impun-deratur, maxime fer, sed tam-pon, fons impunitus prodest, in qua-

(s) L. s. f. d. L.

DCCCLVIII. De Dilectione qui a diligencie

ut ei dicitur, quando et ille non au-feri curat!

DCCCLIX. Remittit & transmutat

deinde, in causa talis resupponit ac-

propria extenuat.

DCCCLX. Si misericordia praeditio, in c-

bet tenetur.

DCCCLXI. quis dicit in fundo sibi eis exprimere

s, ut sciamus in justis venerationibus &

præcibus, eis in alijs non transferit.

DCCCLXII. Sponsalia sine matre coniugia, quando

nubila sunt, hoc presumere confirmata fu-

DCCCLXIII. Minus Territoria recta a Corporacio-

nipius, etiam extra Sacramentum referuntur.

O B S E R V A T I O N U M.

Observatio.

- DCCCXL. *Formula nova in Camera Imp. Processus Appellationis eventualiter decernendi, quæ in Materia Jurisdictionis colonariae occurrit.*
- DCCCXLI. *Petita Cautio sufficiens realis aut fidejussoria de solvendo judicato, intuitu instituendi petitorii, expeditionem Mandati de exequendo æque minus, ac petita in eventum acceptatio summae adjudicatae in depositum, suspendit.*
- DCCCXLII. *Comes à Civitate Imperiali in Causa Turbationis simplicis conveniri nequit in supremis Imperii Tribb. licet simul pro Mandato de non via facti, sed juris procedendo supplicatum fuerit?*
- DCCCXLIII. *Ob solam acceptationem Appellationis in Vim judicialis denunciationis, petiti Processus decernibiles sunt.*
- DCCCXLIV. *Ecclesia Romana non facilis est in decernenda Excommunicatione.*
- DCCCXLV. *An Fideicommissarii competit in causa sibi nonnullam etiam si non in factam restitucionem, et si bæreditatem propria autoritate invaserit.*
D. H. t. competit ante factam restitucionem, et si bæreditatem propria autoritate invaserit.
- DCCCXLVI. *De modis illegitimis, quibus nonnunquam Fideicommissum seu sublatum vel revocatum in Foro impugnat.*
- DCCCXLVII. *Requisitum esse essentiale consuetudinis non est, ut actus quibus introducatur, judiciales sint, sed tutius tantum istiusmodi actus allegare, si quis consuetudinem probet, in qua intentionem suam fundat.*
(ad L. 34. ff. de Leg.)
- DCCCXLVIII. *An Dispositio quæ à disponente nomine Codicilli insignita, talis esse definit, quando is illam judicialiter deponi & ad Acta registrari curavit?*
- DCCCXLIX. *Revocatio & translatio substitutionis Fideicommissariæ codicilis factæ, in casu testamenti reciproci revocati, ultra bona superstitis propria extendi nequit.*
- DCCCL. *Si minus, quam semiplene probatum, in criminalibus locum habet territio verbalis.*
- DCCCCLI. *Si quis alteri in fundo suo ædes extruere permisit, ea sub conditio-
ne, ut locarium in summus impendendos & refundendos impenderet,
periculum casus in ipsum non transfert.*
- DCCCLII. *Sponsalia sine matris consensu, quando deficit pater, contracta invalida sunt, licet juramento confirmata fuerint.*
- DCCCLIII. *Modus Territionis realis a Carpzovio Quæst. 117. Pr. Cr.
descriptus, etiam extra Saxoniam observatur quidem, ait paucissi-*

bservatio.

	Pag.
mis in locis, & vix alio in casu quam ubi Torturæ locus esset. Si mulque resolvuntur Questiones, utrum Milites in omnibus delictis ad Legionem suam remittendi sint? & quid requiratur, si ab ordinariis judicibus deprehendantur & Processus formetur?	301
CCCLIV. Recessus divisionis Mandatum S. C. operatur, si in vim Instrumenti Clavulæ executivis muniti initus.	305
CCCLV. Quid juxta Praxin Cameralem introducta Appellatione ab excessu Commissariorum observandum sit?	306
CCCLVI. An Curator bonorum pro Concuratore solvere teneatur?	309
CCCLVII. Questor Cameræ non solum cum Cæsare, sed etiam statibus Imperii in arctissimo nexus est.	310
CCCLVIII. Pater binibus non privatur Patria potestate ejusque effectibus.	311
CCCLIX. Sola Confessio Successoris in Territorio Germaniae de Versione debiti in utilitatem ejusdem sufficit, nec Creditor, qui in ea se fundat, ad Probationem versionis tenetur.	313
CCCLX. Quodsi contra complicem ultra territionem prougressus non fuerit, ut ter vero ad torturam gravatus est, hæc præcedere debet.	315
CCCLXI. Homicidium proculpo, nec casuali habendum est, quod ab eo commissum, qui circa rem necessariam aut utilem non occupatus, omnem debitam diligentiam non adhibuit, & verisimiliter scire potuit factum suum alteri nocitum esse.	316
CCCLXII. Bigamus convictus, ait non confessus, nectorquendus, nec fustigandus, sed relegandus est, si conjux prior desertione sua criminis causam dederit.	318
CCCLXIII. Quid decernendum si contra Inquisitum puncto adulterii, neque tortura, neque territo, neque juramentum purgatorium, neque egressus e civitate, decerni queant?	320
CCCLXIV. Articulus 131. C. C. in causa Infantidii non requirit, ut infans mortuus repertus sit.	321
CCCLXV. Quomodo & per quæ indicia probetur, Concursum notorium esse? in specie Leodi.	ibid.
CCCLXVI. Si causa conscientiæ alterius commissa, is juramentum delatum referre nequit.	345
CCCLXVII. Petitorum cum possessorio retinendæ hanc inepte cumulatur, si de Servitutibus agitur.	347
CCCLXVIII. Ab emtione venditione extrajudicialiter perfecta resilire non licet sub obtutu, quod confirmatio judicialis impetrata nondum sit.	348

DCCCLXIX.

Observatio.
 DCCCLXIX. An Jūdex a
 rere possit?
 DCCCLXX. An Dolor a
 dem retro nullum re
 fieri possit?
 DCCCLXXI. An Expec
 tum consensu amic
 atio capituli, cedere
 DCCCLXXII. Curatori bon
 auctoritatē G. A.
 DCCCLXXIV. An Vaga
 mi, Fideicommissu
 DCCCLXXV. Usu com
 titi in consensu na
 turar.
 DCCCLXVI. Aggre
 gatū interpretanda,
 versiū facit.
 DCCCLXVII. Trans
 pāt.
 DCCCLXVIII. Incertitud
 in satisfaciōne pri
 DCCCLXIX. Pafori Enig
 matum celebratiōn
 ſilia minora, quoniam p
 DCCCLXX. Repudiatū p
 er permīta.
 DCCCLXXI. In Conſentia f
 aſtū oris regulae conſervat
 DCCCLXXII. Pafori f
 aſtū oris regulae conſervat
 DCCCLXXIV. De cura illius de Segn
 DCCCLXXV. Proba confiditū nobis
 ejus in Infante negat.
 DCCCLXXVI. Juramentum delatum
 nequit si nō res probatur, q
 uiaq; id res ipsa probatur, q

O B S E R V A T I O N U M .

V.

Observatio.

	Pag.
DCCCLXIX. <i>An Iudex a quo pendente appellatione, sententiam latam declarare posset?</i>	34
DCCCLXX. <i>An Dolus a tertio adhibitus, si causam contractui dedit, eundem retro nullum reddat? & quatenus Probatio Læsionis per testes fieri posse?</i>	35
DCCCLXXI. <i>An Exspectivatus senior exspectativam suam ætate juniori, cum consensu concedentis in alterno juris præsentandi exercitio cum alio constituti, cedere posset.</i>	35
DCCCLXXII. <i>Curatori bonorum debetur Salarium, et si concreditor sit.</i>	35
DCCCLXXIII. <i>Genuinus sensus Parœmia juris: Schulden zahlen macht Haupt-Geld.</i>	35
DCCCLXXIV. <i>An Vassallus feudum noviter acquisitum sine licentia Domini, Fideicomisso onerare posset?</i>	36
DCCCLXXV. <i>Uxor communem negotiationem cum marito exercens ex illatis in concursu mariti cambium cum marito subscriptum solvere tenetur.</i>	ibid
DCCCLXXVI. <i>Aggratiatio Principis dubia juri & æquitati conformiter est interpretanda, præsertim si concernit pœnam jure divino non universalis sanctam.</i>	41
DCCCLXXVII. <i>Transactio Judicialis ob læsionem enormem rescindi nequit.</i>	41
DCCCLXXVIII. <i>Increpatio paterna, ex animo injuriandi proveniens, præter satisfactionem privatam ceu injuria coercenda est.</i>	41
DCCCLXXIX. <i>Pastori Ecclesiæ a fœmina non inbonesta concubitus sub spe matrimonii celebrati inculpato juramentum purgatorium imponi potest, si illa minus, quam semiplene probavit.</i>	41
DCCCLXXX. <i>Reprobatio post publicationem Rotuli super diversis Articulis est permissa.</i>	41
DCCCLXXXI. <i>In Causa stupri non semper reo purgatorium, sed & auctori suppletorium ob urgentes conjecturas imponendum est.</i>	41
DCCCLXXXII. <i>De quibusdam scitis nullitatibus Processus Criminalis.</i>	42
DCCCLXXXIII. <i>De Continuazione Tortura à repetitione diversa.</i>	42
DCCCLXXXIV. <i>De raro Actionis de Syndicatu usu.</i>	42
DCCCLXXXV. <i>Probe considerandus est in causa Infanticidii regiminis necessarii in Infante neglectus.</i>	42
DCCCLXXXVI. <i>Juramentum delatum & acceptatum à deferente revocari nequit ob novas probationes per testes noviter repertos.</i>	42

	Pag.
Observatio.	
DCCCLXXXVII. Omnes de Universitate agere possunt, Adversario non reluctante, aut nemo illorum pro universitate testimonium ferre potest.	429
DCCCLXXXVIII. Etsi indicia in gravioribus delictis ad torturam sufficien- tia non sint, si tamen ad Juramentum purgatorium sufficient, abs- que eo inquisitio abolenda non est.	432
DCCCLXXXIX. An liberi facta matris quoad tutelarem ejus administratio- nem, etiam ad Læsionem vergentia, impugnare possint?	433
DCCCXC. De injuriis ab inferiore superiori illatis.	441
DCCCXI. Codicilli cum Testamento per Testamentum subsequens tolluntur, etsi Testator ipsis expresse non derogaverit, modo id ex ejus intentio- ne pateat.	443
DCCCXII. Si stuprata stupro ansam dedisse dicatur, non quævis seductio sufficit, sed talis requiritur, quæ ex lascivia orta.	451
DCCCXIII. Neque minorenitas, neque quævis simplicitas punctæ Sedomiae liberant a tortura, etsi per eandem plus non eliciatur, quam quod cri- men tantum attentatum sit.	455
DCCCXIV. Torturæ raro locus est in punto Adulterii.	457
DCCCXV. Extraordinarium modum torturæ judex adhibere potest crescen- te malitia delinquentium.	460
DCCCXVI. De beneficio competentiæ nobilibus competente.	461
DCCCXVII. Datur Jus Hominibus cum brutis commune.	465
DCCCXVIII. Sententia eorum, qui nullum primum Juris Naturæ prin- cipium esse dicunt, erronea est.	466
DCCCXIX. Datur Jus Gentium a Jure Naturæ diversum.	467
DCCCC. Divisio Jusitiae in universalem & particularem commutativam & distributivam, in Jurisprudentia positiva usu suo non desti- tuitur.	468
DCCCCI. Ictus satisfactum sibi haud credat, modo cives actiones externas ad Legem componant.	472
DCCCCII. Vana est distinctio inter Privilegia & Beneficia Legis, haud vana inter Jura singularia & Privilegia.	473
DCCCCIII. Favor Juris pro Libertate personali ad Libertatem prædiorum non est extendendus neque adeo quilibet in suo jus furni habet.	475
DCCCCIV. Si maritus ex præsumptionibus urgentissimis adulterum occidit, re- missio pœnae ordinariæ homicidii locum æque habet ac si ipsum in adul- terio deprehendisset. Quodsi vero limites Nov. 117. c. 15. egressus, pœna extraordinaria ad fustigationem usque extendi potest.	477
	DCCCCV.

Observatio.

	Pag.
DCCCCV. Conatus in Crimine ab actionis partus postquam fœmina infantem sensit, fustigatione, antequam eandem sensit, simplici relegatione puniendus est.	486
DCCCCVI. Causæ violentæ cognitioni & Decisioni Austregarum conventionaliū non repugnant.	487
DCCCCVII. Exemplum abusus Appellationis ab excessu Commissariorum alias permissoꝝ.	493
DCCCCVIII. Melancholia desperabunda laborantes non sunt pœnis afficiendi, sed custodiendi.	494
DCCCCIX. Ebrietas à pena ordinaria non liberat, nisi quæ hominem memoria sui liberat, seu extra statum personalitatis ponit.	496
DCCCCX. An Investitura sub clausula: Belehn̄ alle seine rechte Erben sie seyn genannt wie sie wollen, excludat fœminas.	498
DCCCCXI. Pater usumfructum in maternis intuitu unius ex liberis remittens, non tenetur eundem reintittere intuitu aliorum.	500
DCCCCXII. Si facta permutatione Territoriorum, ex post numerus subditorum auctus, augmentum istud in estimatione laſionis ultra dimidium in computum non venit.	502
DCCCCXIII. An is, qui Ius cauponarium ultra 30. vel 40. annos b. f. possedit & certum uniformem canonem quotannis solvit, a domino expelli possit?	503
DCCCCXIV. Casus obſessionis viarum, qua dicitur die Verwoartung.	506
DCCCCXV. Casus transactionis in Camera Imperiali, mediante Re- & Correferente in Causa a partibus litigantibus inita, ibidemque confirmata, et si sub illis minorennes comprehensi fuerint	507
DCCCCXVI. Eſi furta tria Vice iteratum ſit, ſi tamen fur reſtituit, vel minorenſis vel ſimplex eſt, licet propter 2. furta priora punitus, ultra relegationem ſimplicem pœna ſeſe extendere nequit, multo que minus, ſi tria furta, valorem 5. Ducatorum non excedant.	519
DCCCCXVII. Furta duo punita in computum venire nequeunt, quo tertia vice iteratum, in ſe parvum, magnum evadat, niſi furta plusquam tertia vice reiterata ſint.	521
DCCCCXVIII. Convenientiſſimum medium eos coercendi, qui criminis blasphemiae inculpati ſunt, ſcandalumque ſaltem, in Ebrietate dedere, paenitentia ecclesiastica eſt, cum incarceratione.	528
DCCCCXIX. Testium de Universitate probatorialium testimonium robur ex accessione testium reprobatorialium de Universitate adverſa fortiri potest.	529

	Pag.
Observatio.	
DCCCCXX. <i>Citatus in causis summariis non comparens pro contumace habendus est, nisi de termino nimis angusto querimonias jactet, modo ex circumstantiis appareat, ipse comparere potuisse.</i>	534
DCCCCXXI. <i>Ad furtum qualificatum extra Saxoniam non requiritur effra-ctio seditiosa</i>	536
DCCCCXXII. <i>An idem sit, utrum matrimonium per mortem, an vero per divortium ob malitiosam desertionem dissolvatur.</i>	537
DCCCCXXIII. <i>Necesse non est, ut reprobatio probationis contradicitorie insti-tuantur, sed sufficit, modo etiam per indirectum intentionem actoris elidat themateque quos actor probare ausus, impugnet: tunc super Articulis reprobatorialibus Juramenti delationi locus est.</i>	538
DCCCCXXIV. <i>Testamentum coram duobus Scabinis judicii nomine ablega-tis, extra locum judicii, etiam absente actuario, conditum ceu judi-ciale, validum est.</i>	540
DCCCCXXV. <i>A pena gladii homicidam dolosum non liberat, quod occisus fue-rit homo sceleratissimus.</i>	542
DCCCCXXVI. <i>Diviso parentum inter liberos ex capite lesionis enormis im-pugnari nequit, eo minus, si transactio accessit.</i>	544
DCCCCXXVII. <i>Propter excessum in pignoratione non competit Exceptio Spolii.</i>	549
DCCCCXXVIII. <i>Subditi qui ad aedium publicarum reparationem tenentur sumptus quoque ad easdem noviter exstruendas erogare obligati sunt, eoque magis, si observantia accedit.</i>	550
DCCCCXXIX. <i>Ad juramentum acceptatum admittendus non est, qui sine me-tu perjurii probabili adiunxi nequit.</i>	552
DCCCCXXX. 1) <i>An in Comitatu Loffensi bona immobilia per Successio-nem Collateralem alterutri conjugum stante thoro obvenientia inter pa-trimonialia vel inter Acquestus ita referenda sint, ut in defectu Pa-titorum dotalium dictorum bonorum quod proprietatem sub lucrum conjugale consuetudinarium cadat? 2) Quid circa talia bona in Comitatu Loffensi sita obtineat, si conjuges non in dicto Comitatu, sed in Territorio Leodiensi habitent?</i>	553
DCCCCXXXI. <i>Actio hypothecaria & personalis adversus Debitorem & pos-sessorem hypothecæ, qui etiam causam a Debitore non habet, cumu-lari possunt & quidem ita, ut possessori hypothecæ specialis non com-petat Exceptio excusonis.</i>	557
DCCCCXXXII. <i>Bona que fideicommittens in uno corpore tempore fideicom-missi conditi possedit, conjunctim quoque fideicommisso affecte cen-sendus</i>	567

Observatio.

	Pag.
<i>sendus est, licet singulorum in testamento non injecerit mentionem.</i>	568
DCCCCXXXIII. <i>De Alimentis & sumtibus litis actori pauperi ab adversario suo provisorie suppeditandis.</i>	571
DCCCCXXXIV. <i>Qui alteri peritiam artium magicarum imputat actione injuriarum ab ipso conveniri potest.</i>	572
DCCCCXXXV. <i>Mejeriae non nisi cum consensu superiorum oppignorari possunt.</i>	573
DCCCCXXXVI. <i>Privilegium Banni cerevisiarii mentionem solummodo der Brüger injiciens ad alios subditos extendendum non est.</i>	575
DCCCCXXXVII. <i>Parentes non tenentur ex delictis liberorum, ne pue quoad legitimam post mortem competentem.</i>	576
DCCCCXXXVIII. <i>Quariprimum reus hereditatis petitione conventus titulum singularem allegat, judicium hereditatis petitionis evanescit, etsi actor istum pro invalido declaret.</i>	578
DCCCCXXXIX. <i>Legatum pro celebrandis Missis, absque denominatione loci relictum, de Ecclesia in loco Domicili intelligendum est.</i>	580
DCCCCXL. <i>In probando pactorum dotalium, in Instrumentum redactorum, tenore testes rejici nequeunt.</i>	585
DCCCCXLI. <i>In Dubio pro excludenda defraudatione officiali publico imputata pronuntiandum est.</i>	587
DCCCCXLII. <i>Divisio parentum inter liberos collationem excludit.</i>	589
DCCCCXLIII. <i>Officium arbitri familiae herciscundæ in casu divisionis parentum inter liberos locum non habet.</i>	593
DCCCCXLIV. <i>Generatim pro vita & fama Mariti uxor efficaciter personam & res suas obligare potest.</i>	595
DCCCCXLV. <i>Triumphans in Sumariissimo ad cautionem de futuro judicato in ordinario & petitorio solvendo non tenetur, nisi haec judicia expresse fuerint reservata.</i>	598
DCCCCXLVI. <i>An in Franconia illatio valeat vom Grundzins auf Handlohn?</i>	599
DCCCCXLVII. <i>Responsum Juris Jenense confirmans Commentat. Illustris Dn. Struben, von des teutschten Adels Brau. Gerechtigkeit v. St. P. III. Abb. XIX. & mear. W. v. St. P. XVII. Abb. IX.</i>	600
DCCCCXLVIII. <i>De Collectatione Cleri in specie Leodiensis, præmissa succincta Historia Comitum Lassensium.</i>	616

Observatio.

	Pag.
DCCCCXLIX. Juramenta dandorum & respondendorum in causis matrimonialibus admittenda non sunt, nisi ab utraque parte indicia ad sint, quæ easdem dubias reddunt.	670
DCCCCL. An & quatenus Iudeis beneficium restitutionis, in specie ex capite minorenitatis, competit.	673
DCCCCLI. Maritus puncto Adulterii incarcenatus ob condonationem uxoris erga cautionem e carcere dimitti potest.	676
DCCCCLII. Exceptio Sub- & Obreptionis, quæ contra mandata principum competit, id quidem operatur, ut possessio continuari possit, sed a vi abstrahendum: alias in casu oppositionis, contra mandatum apud principem, exceptio Sub- & Obreptionis admovenda est.	678
DCCCCLIII. Si rustici ad certas præstationes pecuniarias loco operarum tenentur ad operas in natura præstandas adstringi nequeunt, nisi erga remissionem quanti proportionati præstationum pecuniariarum.	680
DCCCCLIV. Ad penam ordinariam criminis residui dictandam non sufficit dolus præsumptus ex re.	683
DCCCCLV. De Clavula fideicommissaria donationi inter vivos adjecta.	685
DCCCCLVI. Juramentum Iudiciale locum habet, et si deferens nihil probaverit, modo intentio ipsius omni fundamento destituta non videatur.	688
DCCCCLVII. Si privilegia per contractum quaesita ex ratione Salutis publicæ revocanda sunt, minima immunitio juris quaesiti præcavenda est.	691
DCCCCLVIII. Contra Iudicem arrestum non propitio jure relaxantem actio in factum seu subsidiaria competit, secus si justa causa ad relaxationem permotus.	693
DCCCCLIX. Jus coquendi & vendendi Vinum adustum, annexum Juris braxandi & dividendi cerevisiam non est.	695
DCCCCLX. Privilegio Fori & exemptionis Militis ejus quoque vidua gaudet.	698
DCCCCLXI. Jus Molendinorum minime ad res mercæ facultatis, sed ad regalia pertinet.	701
DCCCCLXII. De Jure Molendinorum bannariorum, in specie Pneumaticorum, ad homines proprios non restringendo.	704
DCCCCLXIII. De modo constitueri molendinum bannarium per præscriptionem.	708
DCCCCLXIV. Cautio medicina Arresti non est in causa executiva, eaque rejecta locus non est appellatio.	713
	DCCCCLXV.

Observatio.

DCCCCLXV. Si certam inter praecipias esse rationes pecunie, quem ten in einem mi vorbehalten, sem glasfräus tautam con
DCCCCLXVI. An nomine forum ab heredibus, sua repetenda sunt.
DCCCCLXVII. Falsum est non auditum.
DCCCCLXVIII. Rationes forum ab heredibus, sua repetenda sunt.
DCCCCLXIX. Verum de
DCCCCLXX. Num Miser
DCCCCLXXI. Ob enjete welder die, felde 3. Zum und Batten 6.
DCCCCLXXII. Inter alia matri
DCCCCLXXIII. Secundum hanc sententiam, etiam
DCCCCLXXIV. Secundum hanc sententiam, etiam
DCCCCLXXV. Deinde invenimus propri
DCCCCLXXVI. Nam ex eis, prædictis 3. fuerint
DCCCCLXXVII. Quare respondeat
DCCCCLXXVIII. At hinc nullum invenimus.
DCCCCLXXIX. In forensibus que sententia invenimus, prædictis 3. fuerint
DCCCCLXXX. Secundum hanc sententiam, etiam
DCCCCLXXXI. An ex eis, prædictis 3. fuerint
DCCCCLXXXII. Non dubitamus, ut ex
DCCCCLXXXIII. Non dubitamus, ut ex
DCCCCLXXXIV. Quod criminaliter, in
DCCCCLXXXV. Sed confidimus, non que
DCCCCLXXXVI. Crameri Osti

Observatio.

Pag.

DCCCCLXV. Si creditor pignoratitius moto super bonis debitoris concursu inter præcipuos esse videtur, distrahere tenetur pignus, ad usuras autem ratione pecunie, quam retinet, solvendas adstringi nequit. 717

DCCCCLXVI. An nomine des Auszugs, welchen unterweilen Eltern in einem mit ihren Kindern getroffenen Accord sich vorbehalten, semper tale servatum intelligendum sit, quod jure ususfructus tantum competit. 717

DCCCCLXVII. Falsum est Heineccianum assertum usumfructum male utendo non amitti. 720

DCCCCLXVIII. Rationes jam computatae & approbatæ quoad punctum omnorum ab heredibus, licet alibi domiciliatis, in loco administrationis gestæ repetendæ sunt. 722

DCCCCLXIX. Vtrum de crudilitate in supplementum jurari possit? 723

DCCCCLXX. Num Mejero liberum sit, Mejeriam Domino cedere. 726

DCCCCLXXI. Ob ein jeder Eigenthümer einer Waldung, denen, welche ihre Felder zwischen Holzungen liegen haben, mit Axten und Barten dahin zu gehen verwehren könne? 727

DCCCCLXXII. Intercessio mulieris pro marito non valet, si ei tantum aseveratio loco juramenti accessit. 729

DCCCCLXXIII. An opinio nonnullorum fundata sit, quod si lis super retinenda possessione in summißimo est, annua possessio ad manutentiam necessario requiratur. 730

DCCCCLXXIV. Defensor confessionem propriam judiciale inquisiti vi aut minis non extortam, præsertim si fuerit repetita, per se revocare, eaque revocatione mediante torturam, velut in causa falsæ monetæ, avertere nequit. 732

DCCCCLXXV. An hodie indistincte milites propter delicta communia, velut crimen falsæ monetæ, in foro suo privilegiato puniendi sint? 733

DCCCCLXXVI. An fatale reprobationis, ubi introductum, a die insinuatæ citationis ad dublicandum rotulum, an vero a die reservatæ reprobationis, computandum sit? 734

DCCCCLXXVII. De cambii cum cambio compensatione. 735

DCCCCLXXVIII. Vxor adulterii rea propter abstinentiam mariti talem mitigationem pœna ordinaria urgere non potest, sicut propter denegationem debiti conjugalis. 737

DCCCCLXXIX. Quoad criminalia, in specie infanticidium, mere simplices cum stupidis confundendi non sunt. 740

CRAMERI Obs. Tom. III.)))) DCCCCLXXX.

742

XIV INDEX OBSERVATIONVM.

Observatio.	Pag.
DCCCCLXXX. De furti domesti ci specialis qualitate, prater indicia gravia, inquisitionem specialem fundante.	744
DCCCCLXXXI. Si culpa medici vel aliorum, medicum arcessere negligentium, media ad vitam conservandam idonea intersecto non applicata pena ordinaria homicidii mitiganda est.	746
DCCCCLXXXII. Idea exemplaris relationis pro statu in Camera Imperiale a Presentato ad Assessoratum elaborande, ut & censura, inserviens simul illustrationi Commentatiuncula P. II. Wezl. Beytr. N. IV. insertæ.	747
DCCCCLXXXIII. De Ambitu Constitutionum Ecclesiasticarum Jus Divinum Veteris Testamenti quoad Praecepta Myстica non excludente.	924
DCCCCLXXXIV. De genuina Actuum Juridicorum Indole generali.	931
DCCCCLXXXV. Parocho non omne Jus dirigendi exequias & disponendi de funere denegandum est.	936
DCCCCLXXXVI. An & quatenus juxta Legem 18. C. de transact. super adulterio transigere prohibitum sit?	937
DCCCCLXXXVII. De Juribus circa Eucharist. inter Protestant. collegialibus.	939
DCCCCLXXXVIII. In causa Infantidii propter scienter laceratum, minusque obturatum funiculum umbilicalem, locum habet tortura, non obstante diffen- su Medicorum, an id absolute lethale sit?	946
DCCCCLXXXIX. Quodsi actor petit am cautionem pro reconventione; ubi si multaneus Processus cessat, non praestitit, neque opposita exceptione plurium litis consortum hos debito modo citari curavit, Judex conclusionem causæ rescindere non tenetur, sed auctorem in expensas retardati processus condemnare potest.	949
DCCCCXC. Exceptio erroris calculi omni tempore, non obstante re judicata vel transacta, locum habet, nisi super ipso calculo transactum fuerit.	951
DCCCCXCI. Inculpatio personæ, quæ in officio publico constituta est, ab alia incognita, quæ attestato vita honeste desituita proveniens ad inquisitionem specialem non sufficit.	952
DCCCCXCII. An Testamentum judiciale subsistat, quod Judex ipse qua Advocatus concepit?	953
DCCCCXCIII. Criminis adulterii non convictus, attamen suspectus, ob intercessionem conjugis innocentis erga pœnam pecuniariam dimittendus est, si media eruendi veritatem adhibenda ipsa pœna graviora essent, maxime in Terris Prussicis.	956
DCCCCXCIV. Cessationis supplere potest, quo ad formam negotii cum cedente celebrati requiritur.	958
	OBSER.